

ABEKATTEN.

(1849. Det kgl. Theater.)

*Text og Musik af Johanne Louise Heiberg.***Allegro moderato.***Frøkenen.***I.**

dim. 1. Jeg

var en-gang en dej - lig, dej - lig, dej - lig Suk - ker - mø, min Li - ge fand - tes ej paa
 Fri - er var en kon - ge kon - ge kon - ge - lig La - kaj. Han suk - ked og han græd, den
 der - for raa - der jeg de Pi - ger, Pi - ger, Pi - ger smaa: De fal - ske Mandfolks Ord skal

he - le den - ne Ø. Fast hver en Un - gersvend da kald - te mig sin Ven, og Al - le vil - de fø - re mig til
 Gang han fik mit Nej. Men Som - me - ren der - paa hans Bryllup mon - ne staa. Nu sid - der han og klam - res med
 In - gen sto - le paa. Men vis dem Vin - ter - vej og sig dem rask væk Nej, saa slip - per I for Bør - neskrig og

Bru - deskamlen hen. Min Rok nu snurer rundt og rundt og rundt og Hjulet gaar. I Kaf - fegrumset stirrer jeg hver
 Rol - lin - ger - ne smaa. Min Rok nu snurer rundt og rundt og rundt og Hjulet gaar. I Kaf - fegrumset stirrer jeg hver
 me - gen Humlumhej. Min Rok nu snurer rundt og rundt og rundt og Hjulet gaar. I Kaf - fegrumset stirrer jeg hver

f *dim.*

Af - ten nu og spaar.
 Af - ten nu og spaar. *f*
 Af - ten nu og spaar.

1. 2.
 2. Min
 3. Og
 3.

Allegro.

Ole.

II. *1.* Her kom-mer jeg som en rigtig E-le-phant, be pak-ket fra Top og til
Frøk. 2. Jo jeg for-staar det nok! Det er kun paa Dril, Hr. O-le saa sént kom-mer
Mar. 3. O-le! jeg har længtes ef-ter Dig min Ven, den lan-ge, den kjed-som-me

Taa.
hjem.
Dag!

Ole. Frø-ke-nen har læs-set mig godt, ik-ke sandt? Paa
Jeg, som jo be-stan-dig gør Alt, hvad De vil, og
Rok-ken har jeg drej-et og drej-et i-gen og

Vej-en var jeg nær gaat i Staa. God Dag, min lil-le Le-ge-kam-me rat, god Dag. God
sli-der mi-ne Støv-ler for Dem! Se, her er Herrens Bre-ve, men der var kun to. *lv.* Lad
spundet til vor Frø-kens Be hag. *Ole.* I Lom-men har jeg man-ge ra-re Ting til Dem til

Mar-

grete. Dag min kjæ-re-ste Ven! At bæ-re den-ne Smu-le var da in-gen Sag, men
se hvem skri-ver mig til? Nu gaar jeg o-ven paa, thi her er in-gen Ro, den
Trøst for smæg-ten-de Suk. Saa snart vi kun er sik-kre, skal jeg ta' dem frem. *MDer*

Frøkenen.

O-le gør sig vig-tig i-gen.
Frø-ken er al-tid paa Spil.
kommer hun! Nu ik-ke et Muk.

Allegro.

Ole.

III.

1. En Mor-gen kommer jeg til Frø - ke-nen ind i Her-rens Na - tu - ral - Ca - bi -
 2. Med Taa-rer og med Bøn, med Jammer og med Skrig hun be - der: O - le røb mig kun
 3. Paa Vej - en fø - ler jeg, at Hjærtet i den slaar: den dy - re - ba - re Skat var ej

net. Hun støt - ter sig til Ko - sten saa stiv som en Pind og
 ej! Et lil - le Rap med Ko - sten da faldt den som et Lig! U -
 død. I Hov? det hav - de Ko - sten gi - vet den et Saar, der

ry - ster o - ver Le - ge - met. O Gud hvor hun saa ud, det
 lyk - ke - lig det er nu jeg! O Gud hvor hun saa ud, det
 af det rø - de Blød end flød. Jeg brag - te den i Hast til

lan - ge Ska - be - rak! Af Lat - ter, af Lat - ter, af Lat - ter fast jeg sprak. Men
 lan - ge Ska - be - rak! Af Lat - ter, af Lat - ter, af Lat - ter fast jeg sprak. Men
 Dok - to - ren for Dyr, han hjalp mig, han hjalp mig paa Be - ne - ne min Fyr. Men

da jeg ret saa til, laa Ab - be - kat - ten der saa død som en Sild.
 indsvøbt i en Klud jeg Ab - be - kat - ten straks af Hu - set bar ud. *f*
 det véd Fræknen ej, saa nu med hen - de har en Haand i Han - ke jeg.

Andantino.

IV.

Margrete.

1. Naar al - le An - dre so - ve, da tæn - ker jeg paa ham. Min Af - ten - bøn jeg for -
 2. I Maa - ne - skin jeg stir - rer ved Vin - dvet ef - ter ham, og lyt - ter ef - ter En -
 3. I Kir - ken hver Søn - dag jeg tæn - ker kun paa ham. Af Præ - stens Ord gaar mig

p

glem - mer tidt der - ved. Jeg tæn - ker saa of - te: Ak det er vist en Skam! Men
 hver som gaar for - bi. Jeg tæn - ker saa of - te: Ak det er vist en Skam! Men
 Halv - par - ten tabt. Jeg tæn - ker saa of - te: Ak det er vist en Skam! Men

O - le! Nej Du véd ej hvor jeg el - - - sker ham.
 O - le! Nej Du véd ej hvor jeg el - - - sker ham.
 O - le! Nej Du véd ej hvor jeg el - - - sker ham.

mf

Allegro moderato.

V. *f*

Ole.

1. Drik kun, drik kun! Fla-sken har
 2. Drik kun, drik kun! Fla-sken har
 3. Drik kun, drik kun! Fla-sken har

Begge.

in-gen Bund. Drik kun, drik kun Fla-sken har in-gen Bund.
 in-gen Bund. Drik kun, drik kun Fla-sken har in-gen Bund.
 in-gen Bund. Drik kun, drik kun Fla-sken har in-gen Bund.

Ole. *Marg.*

Ver-den er bin-de-gal, kje-de-lig og fa-tal. Glæ-den har luk-ket
 Jub-le i Sky vi vil. Lad An-dre se surt der-til! Nu drikker jeg en
 At man af Hjærtet ler, Fan-den ej gjer-ne ser. Glæ-den den er en

Ole

rent sin Dør, Al-le gaar om-kring i slet Hu-mør. Kun Kjær-lig-hed, kun
 Skaal for min Ven. Kun-de han dog ba-re se her-hen. Kun Kjær-lig-hed, kun
 Gu-de-drik, skummer i et flyg-tigt Øj-e-blik. Kun Kjær-lig-hed, kun

Begge.

Dru-e-saft. Kun Dru-e-saft og Kjærlig-hed os hjæl-pe kan i-gen paa Gled.
 Dru-e-saft. Kun Dru-e-saft og Kjærlig-hed os hjæl-pe kan i-gen paa Gled.
 Dru-e-saft. Kun Dru-e-saft og Kjærlig-hed os hjæl-pe kan i-gen paa Gled.

cre scen do

Andantino.

Iversen.

VI. *mf*

1. Naar jeg af Sen - gen om Mor - ge - nen sprang,
 2. Gik jeg min en - li - ge Søn - dermarkstour,
 3. Her i min Bryst - lom - me bar jeg min Fyr,

skynd - te jeg mig straks til min A - be, saa, hvor han klat - re - de paa en lil - le Stang,
 hav - de jeg ham med her i Bar - men, slap ham saa løs af det lu - ne Fan - ge - bur,
 hvergang jeg gik ud at spad - se - re jeg lod min Skrædder end - skønt han er saa dyr,

mf

saa hvor han sig pud - sigt kun - de ska - be. *p* Nu er han bor - te, jeg har ej mer,
 holdt med et Par Baand ham fast i Ar - men. Krøb han saa op i de høj - e Trær,
 fo - re den med Pels - værk og vat te - re. Her kan De se den, jeg har den end.

hvad mig tu - sind Løj - er kan be re - de. A - ber jeg vist nok i
 let jeg trak ham ned med mi - ne Sno - re. E - ne nu gaar jeg i
 Men hvad hjæl - per Gjen - mer som er tom - me? Hvor skal jeg faa mig en

p

Mæng - de ser, men saa - dan - ne kun, som mig kje - de.
 Eg - nen her, og In - gen som han kan mig mo - re. *mf*
 saa - dan Ven, en Ven, som jeg har i min Lom - me.

Allegro.
Ole.

VII. *p*
1. Jeg kan ej læ-re Jer fi-ne Ma-ne-rer. Vil I læ-re hvor-dan man

ex-er-ce-rer? Jeg var en dyg-tig Land-sol-dat; vil I læ-re den

Marg.

Kunst, saa er jeg pa-rat? Ja gjer-ne min Ven saa lær mig da

den! Og kom-mer der Krig saa gaar jeg med Dig. Vi slaa for vort

cre-scen-do

Land det bed-ste vi kan saa læn-ge der fin-des en Mand.

Margrete.

V. 2.

Naar i - gjen der spørges, om jeg kan pol - ke - re, saa svarer jeg: Jeg kan ex - er - ce - re. Saa faa de nok Re -

Ole.

spect for mig. Nu staar jeg pa - rat, og ly - strer kun dig. Min lil - le Re - crut! med Ar - me - ne slut! Sol - da - ter s0m

vi kan kam - pe for Ti. Vi slaa for vort Land, det bed - ste, vi kan, saa læn - ge der fin - des en Mand.

Ole.

V. 3.

Nu ven - stre, høj - re, ven - stre, høj - re, ven - stre, høj - re, ven - stre, høj - re, ven - stre, høj - re,

Accomp.

Margrete.

ven - stre, høj - re! Giv Agt! - - - - - Holdt! Det gik jo ga - lant, er det ik - ke sandt? var her en Ar -

me, saa skul - de du se, vi slog for vort Land, det bedste, man kan, saa læn - ge der fandtes en Mand.

V. 4. (som 1ste Vers.)

MARGRETE. O! du maa endelig lære mig Mere!
Nu har jeg faaet Lyst at exercere.
O! havde jeg blot et rigtigt Gevær,
Da skræmmede jeg den fjendtlige Hær,
Som rigtig Soldat
Til Kampen parat;
Og fik jeg min Død,
Den Lod er jo sød
At slaa for sit Land,
Det bedste, man kan,
Saa længe der findes en Mand.

V. 5. (som 3die Vers.)

OLE. Nu venstre, højre, venstre, højre,
Venstre, højre, venstre, højre,
Venstre, højre, venstre, højre!
Giv Agt! Holdt!
MARGRETE. O! herligt det gaar,
Mit Hjerter det slaar;
Et sandt Trylleri
Der findes deri,
At slaa for sit Land,
Det bedste, man kan,
Saa længe der findes en Mand.

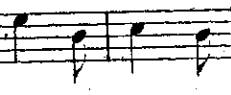
Margrete.

Ole.

V. 6.

O! hav - de jeg Trøje, Buxer og Hu - e, da stjal jeg mig væk fra den - ne Stu - e. Og hvis I paa Kjæ - resten

Margrete.

traf, mons - tro, I da fulgtes i Kri - gen beg - ge To? Jeg før med min Ven til Præsten gik hen, og bad en

Bøn, for Landets Søn, der slaa for vort Land, det bedste han kan, saa - længe der fin - des en Mand.

Allegro non troppo.

VIII. *p*

Ivers. 1. Sig, hvor-ved at Fi-sken kan sig i Van-det bæ-re sti-ge, syn-ke?
Ivers. 2. Sig, hvad Gjæl-ler nyt-te kan? *M.* Det er Fi-skens Lun-ger. *Iv.* Haj-ens Af-kom

Sig hvor-dan! *Marg.* Ved sin Svøm-me blæ-re. *Ivers.* Det var godt, var me-get godt.
 er hvor-dan? *Marg.* Eg og le-ven-de Un-ger. *Ivers.* Det var godt, var me-get godt.

Lad mig nu da hø-re blot hvil-ke Fi-ske den-ne Blæ-re har! Hurtig, hur-tig!
 Lad mig nu da hø-re blot hvil-ke Dyr som fin-des vel i Vand, mentil Fisk ej

Giv mig Svar. *Marg.* Aa-len og A-bor-ren, Vil-lingen, Torsken, Ka-rudsen og Karpen og hundrede Slags.
 reg-nes kan. *Marg.* Od-de-re, Sæl-hun-de, Nil-he-ste Hval-fi-ske Marsvin Delfi-ner, dem regner man fra.

p

Marg. *Marg.*

Ivers. Fle-re, fle-re! Nævn dem straks. Jeg véd ej flere. *I.* Jo vist! nu straks. Nu jeg véd kun en Lax!
Ivers. I hvad Klasse staar de da? *M.* Det véd jeg ik-ke. *I.* Jo vist, nu da! *M.* Det er Pat-te-dyr. *I.* Ja. *ad libitum.*

ad libitum.

Allegro moderato.

IX. *legato*

Marg.1. Du lil - le Fugl, som kvid - drer der, o flyv her - ned til mig! Et
Lind.2. 0 hør min Røst! jeg er alt her, mig Fug - len brag - te Bud. Jeg

Bud hen til min Hjør - tens - kjær jeg vil be - tro til Dig. O
ser Dig staa ved Vin-duet der, o Du, min sø - de Brud! To

sig ham, jeg er e - ne her og lyt - ter til hans Fjed! Men lil - le Fugl for -
Stjer - ner lok - ke mig paa - ny til det - te kjæ - re Sted. Men skjul Dig Maa - ne

sig - tig vær og se Dig om først fjærn og nær! Røb ej vor Hem - me - lig - hed!
helst bag Sky, thi hvis man ser mig maa jeg fly. Røb ej vor Hem - me - lig - hed! *p dolce*

pp

Andantino.

Ole.

p

X.

1. Den - gang jeg var i De - res Aar, da føl - te jeg det
 2. Og Da - ge gik, og Aar svandthen, ej Skæb - nen lod sig
 3. Vor Lands - by jeg i Hast for - lod, min Sorg jeg ik - ke

Sam - me. En lil - le Pi - ge med gu - le Haar, mit Hjør - te sat - te i
 bøj - e. Ak tæn - ker jeg paa den Tid i - gen saa kom - mer Vand i mit
 dulg - te. Thi hvor jeg gik, og hvor jeg stod E - rin - dring mig for -

Flam - me, og hun mig hav - de kjær i - gen, hun kald - te mig en
 Øj - e. Hun gjor - de, hvad de Gam - le bød, men al - drig mer blev
 fulg - te. Jeg tænk - te Ti - den vil brin - ge Ro, det gaar vel o - ver

Margrete. (talende) *Ole.*

Hjør - tens - ven... Men hvorfor skiltes I da ad? De Gam - le sag - de: Det gaar o - ver.
 Kin - den rød... Saa fortrød vel Forældrene? De Gam - le sag - de: Det gaar o - ver. *mf*
 hos os To... Nu, gjorde det da det? Nej Jom - fru, det gik al - drig o - ver.

Allegro vivace.

Margrete.

XI.

p Nu skynd Dig blot, skynd Dig blot! Nu spin - der jeg paa min
 2. Bag Sko - vens Trær, Sko - vens Trær der ven - ter en Ven, jeg
 3. I gyld - ne Karm, gyld - ne Karm han løf - ter mig paa sin

sid - ste Tot. Nu skynd Dig blot, skynd Dig blot! Det er min sid - ste
 har saa kjær. Bag Sko - vens Trær, Sko - vens Trær ven - ter en Ven saa
 stær - ke Arm. I gyld - ne Karm, gyld - ne Karm løf - tes jeg paa hans

Tot. Jeg fly - ver snart i Ver - den ud, jeg er en dej - lig Rid - dersBrudNu
 kjær. Haus Rid - der - borg stolt knejseri Sky, paa Ta - get byg - ger Svalen et Ly. Bag
 Arm. I Bor - gen skal vort Bryl - lup staa, og hun - dred Sven - de se derpaa. I

skynd Dig blot, skynd Dig blot! det er min sid - ste Tot.
 Sko - vens Trær, Sko - vens Trær ven - ter en Ven saa kjær. Snur
 gyld - ne Karm, gyld - ne Karm løf - tes jeg paa hans Arm.

p rundt, snur rundt en kort Sekund! Snur rundt, snur rundt en kort Sekund!

Andantino.

Margrete.

Linddal.

XII.

1. Jeger e - ne gan-ske e - ne, hun for-lod mig nys, mentys! Du er
 2. Jeg i Skum-rin-gen al e - ne, er nu hos Dig her saa nær!
 3. Denne Ring, o maa den bin - de som et El - skovs-baad Din Haand. Denne
 4. Vedvort Mø - de, kla - re Maa - ne tændkun Fak - lens Ild saa mild. Vedvort

e - ne gan-ske e - ne, hun for-lod Dig nys. *L.* O saa hol - der jeg Dig i min Arm. Vær for-
 Skum-rin-gen al e - ne er nu hos mig her. *L.* O Gud A - mor staa ved Dø - ren Vagt! O pas-
 Ring den skal mig bin - de som et El - skovs-baad. Om og al - le Baand i Ver - den brast, det te-
 Mø - de, kla - re Maa - ne tændkun Fak - lens Ild! Naar paa ny Du sen - der Ly - set ud, skal hun

sig-tig Ven, ej mindste Larm! Sæt Dig stil - le hos mig ned! Røb ej vor Hemmelig-hed. Sæt Dig
 nøj - e paa! Giv nøj - e Agt, thi paa Dig vi sto - le kun i den-ne sø - de Stund. Thi paa
 her skal e - vig hol - de fast. O Gud A - mor! Se her ned, og hør de Tro - fastes Ed! O Gud
 staa for Ver - den som min Brud. Kjær - lig - hed har stærkest Magt. Med os er Him - len i Pagt. Kjær lig

stil - le hos mig ned! Røb ej vor Hemme - lig - hed, vor Hem - me - lig - hed!
 Dig vi sto - le kun i den - ne sø - de Stund, i den - ne sø - de Stund.
 A - mor se her ned, og hør de Tro - fa - stes Ed, de Tro - fastes Ed!
 hed har stærkest Magt. Med os er Him - len i Pagt, er Him - len i Pagt.

Allegro molto.

XIII.

mf

Frøk. 1. Gud be - va - res, ser jeg ret, ved min Ly - se - sta - ge!
Lind. 2. Bed - ste Frø - ken skrig ej saa! Maa jeg mig for - kla - re?
Marg. 3. Ak hvad Mid - del var vel her for os ar - me Stak - ler?
Ole. 4. Hvad er det for far - lig Støj? Er her Ild i Hu - set?
Ivers. 5. Hvad er der for Støj? Sig frem! *Fr.* Gud ske Lov, De kom - mer!
Lind. 6. Sa - gen er: I den - ne Stund. *Fr.* Her fra Vin - dves - kar - men.

Sig mig, hvad be - ty - der det? Al - drig saa jeg Ma - ge! I Du Mil - de! En
 Jeg skal øj - e - blik - lig gaa. Her er in - gen Fa - re. *Fr.* De skal ti - e, skal
Lind. Jeg gik ind ad Vind - vet der, det var ej Mi - rak - ler. *Fr.* Gud be - va - res! Saa
 Lil - le Frø - ken, skam Den føj! Er De da be - ru - set? *Fr.* Stands De Ta - len, og
Lind. Maa jeg ta - le først med Dem? *M.* On - kel vær min Dom - mer! *Fr.* Tænk, om Nat - ten han
Ivers. Lad mig hø - re! Hold De Mund! *Alle.* Hvil - ken ræd - som Lar - men! *Iv.* Ti dog stil - le, lad mig

Her - re nu saa sil - de i Nat - tens Ti - mer! Jeg be - svi - mer! *mf* Gud be - va - res! Til
 vær saa god at bi - e og ej mig spær - re Vej - en Her - re! Sig hvor - dan har De
 dan mig Alt for - kla - res. Ad Vin - dvet sti - ge til en Pi - ge! Ak min Død det nok
 se kun her Skan - da - len! *O.* Det var som Fan - den! Alt - saa Man - den krø - bet er fra det
 kom - me tør som Kat - ten og ind her sprin - ge! *Iv.* Hvad kan brin - ge Dem min Her - re til
 hø - re, hvad han vil - le. *Fr.* Nu skal De hø - re. *Iv.* Skaan mit Ø - re! *Alle.* Ti dog stil - le. Den

Her - ren vil jeg gaa. Lad mig straks kom - me o - ven - paa!
 kun - net kom - me her, da i Laas jo var Dø - ren der?
 bli - ve vil til - sidst! Det er rig - tig en ned - rig List!
 Vin - du - e her - ned for at se De - res Dej - lig hed!
 det - te Nat - te - tyr? Mon De kom for at stjæ - le Dyr?
 Tum - mel gaar ej an. Man kan mi - ste Ge - hør og For - stand.

Slutningssang.

Allegretto.

XIV.

Lind. 1. En lil - le A - be - kat, med
Ivers. 2. Min lil - le A - be - kat jeg
Frøk. 3. Jeg gam - le A - be - kat! En
Ole. 4. En lil - le A - be - kat har
Marg. 5. Vi med vor A - be - kat. Dem

den har jeg faat Lyk-ken fat, faat Lyk-ken fat. En lil - le A - be -
 byt - ter ej for no - gen Skat, for no - gen Skat. Min lil - le A - be -
 Bêt de har mig rig - tig sat, mig rig - tig sat. Jeg gam - le A - be -
 vist sig som en Po - ten tat, en Po - ten - tat. En lil - le A - be -
 øn - ske nu god ro - lig Nat, god ro - lig Nat! vi med vor A - be -

kat, med den har jeg faat Lyk-ken fat. De sto - re Dyr og smaa, dem
 kat, jeg byt - ter ej for no - gen Skat. Paa Pi - ger hol - de Styr den
 kat! En Bêt de har mig rig - tig sat. Ak dis - se Pi - ger smaa kan
 kat har vist sig som en Po - ten tat. Men bag ved ham paa Vagt dog
 kat. Dem øn - ske nu god ro - lig Nat. En an - den Gang maa - ske De

ser jeg næp - pe paa, men hvad jeg kan for - staa, er Di - ne Øj - ne blaa. En
 Møj - e helst jeg skyr og for min lil - le Fyr er in - gen Pris for dyr. Sin
 In - gen pas - se paa, trods Dør og Laas og Slaa dog ud og ind de gaa. Du
 stod en stør - re Magt: den Gud, hvis Pil har bragt to Hjer - ter ømt i Pagt. En
 vil den ret be - sé og kan De ad den le, det vil den gjer - ne se. Vi

Alle.

lil - le A - be - kat med den har han faat Lyk-ken fat.
 lil - le A - be - kat han byt-ter ej for no - gen Skat
 gam - le A - be - kat! En Bêt de har Dig rig-tig sat.
 lil - le A - be - kat ved ham blev til en Po-ten tat.
 med vor A - be - kat Den øn-ske nu god ro - lig Nat!

1. 2. 3. 4. efter sidste Vers.

ff *Fine.*